

Bruksela, 29 czerwca 2021 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0174 (NLE)

10285/21
ADD 1

UK 163
PECHE 240

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	29 czerwca 2021 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2021) 353 final ANNEXES 1 to 3
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej, w latach 2021-2026, w Specjalnym Komitecie ds. Rybołówstwa ustanowionym na mocy Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 353 final ANNEXES 1 to 3.

Załącznik: COM(2021) 353 final ANNEXES 1 to 3

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.6.2021 r.
COM(2021) 353 final

2021/0174 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej, w latach 2021-2026, w Specjalnym Komitecie ds. Rybołówstwa ustanowionym na mocy Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Wniosek dotyczy decyzji Rady określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu UE w ramach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa ustanowionego na mocy art. 8 ust. 1 lit. q) Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony¹ (umowa o handlu i współpracy na lata 2021-2026). Stanowisko to dotyczy zadań Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa, które obejmują przyjmowanie aktów mających skutki prawne na mocy umowy o handlu i współpracy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem

Umowa o handlu i współpracy zawiera uzgodnienia preferencyjne w obszarach takich jak: handel towarami i usługami, handel cyfrowy, własność intelektualna, zamówienia publiczne, lotnictwo i transport drogowy, energia, rybołówstwo, koordynacja zabezpieczenia społecznego, współpraca organów ścigania i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, współpraca tematyczna i udział w programach unijnych. Jej przepisy mają na celu zapewnienie równych warunków działania i poszanowania praw podstawowych. Umowa o handlu i współpracy była stosowana tymczasowo od dnia 1 stycznia 2021 r. i weszła w życie w dniu 1 maja 2021 r.

2.2. Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa

W art. 8 ust. 1 lit. q) umowy o handlu i współpracy ustanowiono Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa. Art. 508 umowy o handlu i współpracy wymienia w sposób niewyczerpujący zadania i obszary kompetencji Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa.

Zgodnie z art. 8 ust. 4 umowy o handlu i współpracy Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa w obszarze podlegającym jego kompetencjom jest uprawniony do:

- monitorowania wykonania i przeglądu oraz zapewniania właściwego funkcjonowania umowy o handlu i współpracy lub jakiejkolwiek umowy uzupełniającej;
- wspierania Rady Partnerstwa w wykonywaniu jej zadań, w szczególności składania sprawozdań Radzie Partnerstwa i wykonywania wszelkich zadań powierzonych im przez Radę Partnerstwa;
- przyjmowania decyzji, w tym zmian, oraz zaleceń w odniesieniu do wszystkich kwestii, w przypadku których niniejsza umowa lub jakakolwiek umowa uzupełniająca tak stanowi lub w odniesieniu do których Rada Partnerstwa przekazała swoje uprawnienia specjalnemu komitetowi zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. f) umowy o handlu i współpracy;
- prowadzenia dyskusji dotyczących kwestii technicznych wynikających z wykonania niniejszej umowy lub jakichkolwiek umów uzupełniających;
- zapewniania Stronom forum wymiany informacji, prowadzenia dyskusji dotyczących najlepszych praktyk i prowadzenia wymiany doświadczeń w zakresie wykonania;

¹ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

- ustanawiania, nadzorowania, koordynowania i rozwiązywania grup roboczych; oraz
- zapewniania forum w celu prowadzenia konsultacji zgodnie z art. 738 ust. 7.

Na mocy art. 8 ust. 10 umowy o handlu i współpracy oraz na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 9 umowy o handlu i współpracy Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa może przyjąć, a następnie zmienić swoje zasady regulujące jego prace.

Na mocy art. 508 ust. 1 umowy o handlu i współpracy Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa może w szczególności:

- stanowić forum dyskusji i współpracy w odniesieniu do zrównoważonego zarządzania rybołówstwem;
- rozpatrywać opracowanie wieloletnich strategii ochrony i zarządzania jako podstawę określania TAC i innych środków zarządzania;
- opracowywać wieloletnie strategie ochrony i zarządzania stadami nieobjętymi kwotami;
- rozpatrywać środki zarządzania i ochrony w obszarze rybołówstwa, w tym środki nadzwyczajne oraz środki zapewniające selektywność połowów;
- rozpatrywać podejścia do zbierania danych do celów naukowych i zarządzania rybołówstwem, udostępniania takich danych (w tym informacji mających znaczenie dla monitorowania, kontrolowania i egzekwowania zgodności) oraz konsultowania się z podmiotami naukowymi w sprawie najlepszych dostępnych opinii naukowych;
- rozpatrywać środki zapewniające zgodność z mającymi zastosowanie przepisami, w tym wspólne programy kontroli, monitorowania i nadzoru oraz wymianę danych w celu ułatwienia monitorowania wykorzystania uprawnień do połowów oraz kontroli i egzekwowania przepisów;
- opracowywać wytyczne na potrzeby ustalenia tymczasowych poziomów TAC dla stad szczególnych;
- prowadzić przygotowania do corocznych konsultacji;
- rozpatrywać kwestie związane z wyznaczeniem portów przeładunku, w tym ułatwieniem terminowego powiadamiania przez Strony o takich wyznaczeniach oraz wszelkich zmianach w tym zakresie;
- ustanawiać terminy powiadamiania o nowych środkach zarządzania rybołówstwem oraz terminy przekazywania wykazów statków, w odniesieniu do których wnioskuje się o zezwolenia lub licencje połowowe, jak również terminy zawiadamiania drugiej Strony przed ustaleniem lub zmianą całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) w odniesieniu do stad wymienionych w załączniku 37 do umowy o handlu i współpracy;
- stanowić forum konsultacji w sprawie dalszych szczegółowych warunków dostępu w odniesieniu do: a) uzgodnionych uprawnień do połowów; b) wszelkich wieloletnich strategii odnoszących się do stad pozakwotowych; oraz c) wszelkich środków technicznych i ochronnych oraz forum konsultacji w kwestiach, o których mowa w art. 506 ust. 4 umowy o handlu i współpracy;
- opracowywać wytyczne w celu wsparcia praktycznego stosowania dostępu do wód (art. 500 umowy o handlu i współpracy);

- opracowywać mechanizm dobrowolnych śródrocznych przeniesień uprawnień do połowów między Stronami; oraz
- rozważać stosowanie i wykonanie art. 502 w sprawie szczególnych porozumień dotyczących Baliwatu Guernsey, Baliwatu Jersey i Wyspy Man oraz rozważać stosowanie i wykonanie art. 503 umowy o handlu i współpracy w sprawie okresów powiadamiania dotyczących przywozu i bezpośredniego wyładunku produktów rybołówstwa.

2.3. Planowane akty Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa

Zgodnie z art. 508 ust. 2 umowy o handlu i współpracy Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa może przyjmować środki, w tym decyzje i zalecenia:

- w których odnotowuje się kwestie uzgodnione przez Strony po konsultacjach na podstawie art. 498 umowy o handlu i współpracy;
- dotyczące wszelkich kwestii, o których mowa w art. 508 ust. 1 lit. b), c), d), e), f), g), i), j), l), m) i n) umowy o handlu i współpracy;
- zmieniające wykaz wcześniej istniejących obowiązków międzynarodowych, o których mowa w art. 496 ust. 2 umowy o handlu i współpracy;
- dotyczące wszelkich innych aspektów współpracy w zakresie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem w ramach działu dotyczącego rybołówstwa umowy o handlu i współpracy; oraz
- w sprawie warunków przeglądu na podstawie art. 510 umowy o handlu i współpracy.

Celem takich środków będzie wdrożenie działu dotyczącego rybołówstwa umowy o handlu i współpracy.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UE

Zgodnie z art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada przyjmuje, na wniosek Komisji, stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa w odniesieniu do decyzji przyjętych na podstawie art. 508 ust. 2 umowy o handlu i współpracy.

Stanowiska w ramach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa powinny być ustalane z zastosowaniem podejścia dwupoziomowego. Po pierwsze, decyzja Rady powinna określać zasady przewodnie i kierunki działania mające zastosowanie do stanowiska UE w perspektywie wieloletniej. Po drugie, na każdym posiedzeniu, na którym Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa może zostać wezwany do przyjęcia aktów lub środków mających skutki prawne, stanowisko to należy poprzeć dokumentami roboczymi przygotowanymi przez Komisję i omówionymi na forum grupy roboczej Rady.

Celem niniejszego wniosku jest przedstawienie stanowiska UE w ramach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa. Wniosek wdraża zasady i kierunki wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) określone w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013, w szczególności w jego art. 2, 28 i 33. Wdraża on również przepisy dotyczące planów wieloletnich określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiającym wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym² oraz

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te

w rozporządzeniu (UE) 2019/472 ustanawiającym wieloletni plan gospodarowania stadami połowanymi w wodach zachodnich³.

Wniosek jest zgodny z celami i zasadami ustanowionymi w art. 494 umowy o handlu i współpracy oraz uwzględnia specyfikę działu umowy o handlu i współpracy dotyczącego rybołówstwa. Obejmuje on również standardowy proces śródrocznego określania stanowiska UE, jakie ma być zajęte w ramach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa.

Zgodnie z art. 218 ust. 10 TFUE i decyzją Rady (UE) 2021/689⁴ Parlament Europejski jest natychmiast i w pełni informowany o działaniach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa, z zastrzeżeniem niezbędnych ustaleń w celu zachowania poufności. Co do zasady Komisja będzie przekazywać informacje Parlamentowi Europejskiemu za pośrednictwem właściwej komisji parlamentarnej. Informacje takie powinny obejmować briefing przed posiedzeniem Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa i podsumowanie po jego posiedzeniu, a także wszelkie dokumenty dotyczące posiedzeń Komitetu, które Komisja powinna przekazywać Parlamentowi w tym samym czasie co Radzie.

Te zasady pracy mają opierać się na zasadzie lojalnej współpracy między instytucjami Unii, zapisanej w art. 13 ust. 2 TUE.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 TFUE określa tryb przyjmowania decyzji Rady ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁵.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa jest organem utworzonym na mocy umowy międzynarodowej, a mianowicie umowy o handlu i współpracy.

stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wylądunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami połowanymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 1).

⁴ Decyzja Rady (UE) 2021/689 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 2).

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61-64.

Środki przyjęte przez Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa mogą być wiążące dla Stron zgodnie z art. 10 umowy o handlu i współpracy, który stanowi, że: „Decyzje przyjęte przez Radę Partnerstwa lub, w zależności od przypadku, przez komitet są wiążące dla Stron oraz dla wszystkich organów utworzonych na podstawie niniejszej Umowy i jakichkolwiek umów uzupełniających, w tym dla trybunału arbitrażowego, o którym mowa w części szóstej tytuł I. Zalecenia nie mają mocy wiążącej.”

Zalecenia i inne akty lub środki przyjęte przez Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii, nawet jeśli nie mają one mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego. Akty lub środki przyjęte przez specjalny komitet ds. rybołówstwa nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy o handlu i współpracy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozdzielnie powiązane, a żaden nie ma charakteru pobocznego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanej decyzji odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

W związku z tym podstawą proponowanej decyzji jest art. 43 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej, w latach 2021-2026, w Specjalnym Komitecie ds. Rybołówstwa ustanowionym na mocy Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 kwietnia 2021 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2021/689⁶ w sprawie zawarcia Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony⁷ („umowa o handlu i współpracy”). Umowa o handlu i współpracy weszła w życie dnia 1 maja 2021 r.
- (2) W art. 8 ust. 1 lit. q) umowy o handlu i współpracy ustanowiono Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa. Jego kompetencje określono w art. 8 ust. 4 umowy o handlu i współpracy.
- (3) Art. 8 ust. 4 lit. f) umowy o handlu i współpracy upoważnia Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa do ustanawiania, nadzorowania, koordynowania i rozwiązywania grup roboczych.
- (4) Zgodnie z art. 8 ust. 10 umowy o handlu i współpracy oraz na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 9 wspomnianej umowy Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa może przyjąć, a następnie zmienić swoje zasady regulujące jego prace.
- (5) Art. 508 umowy o handlu i współpracy wymienia w sposób niewyczerpujący zadania i obszary kompetencji Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa.
- (6) Specjalny Komitet ds. Rybołówstwa jest odpowiedzialny za przyjmowanie środków, w tym decyzji i zaleceń, wspierających cele art. 494 umowy o handlu i współpracy, w szczególności współpracę mającą na celu zapewnienie, aby działalność połowowa dotycząca wspólnych stad w wodach Stron była zrównoważona pod względem gospodarczym w perspektywie długoterminowej i przyczyniała się do osiągnięcia korzyści gospodarczych i społecznych, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu praw i obowiązków niezależnych państw nadbrzeżnych, egzekwowanych przez Stronę, oraz celu eksploatacji wspólnych stad w sposób umożliwiający

⁶ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 2.

⁷ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

odbudowywanie i utrzymywanie populacji poławianych gatunków powyżej poziomów biomasy, co pozwala uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.

- (7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁸ stanowi, że Unia musi zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie to stanowi, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.
- (8) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa w odniesieniu do aktów Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa, które są wiążące dla Unii lub mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii.
- (9) Parlament Europejski powinien być natychmiast i w pełni informowany, jak przewidziano w art. 218 ust. 10 TFUE, aby być w stanie w pełni wykonywać swoje prerogatywy instytucjonalne zgodnie z Traktatami.
- (10) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych objętych umową o handlu i współpracy oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2021-2026,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa ustanowionego na mocy art. 8 ust. 1 lit. q) umowy o handlu i współpracy, określa się w załącznikach I i II.

Artykuł 2

Szczegóły dotyczące stanowiska Unii, jakie ma być zajęte na posiedzeniach Specjalnego Komitetu ds. Rybołówstwa, o którym mowa w art. 1, określa się zgodnie z załącznikiem III.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

Artykuł 3

Stanowisko Unii, o którym mowa w art. 1, podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, może zostać zmienione przez Radę na wniosek Komisji do dnia 30 czerwca 2026 r.

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*